

Referat despre Jocul ielelor de Camil Petrescu - partea a treia

Sinesti nu foloseste ca arma scrisoarea compromitatoare a tatalui lui Gelu Ruscanu. Cand imaginea lui Grigore Ruscanu apare intre cei doi adversari discutia se domoleste pe neasteptate. E o punte nebanuita tragica care ii sensibilizeaza pe amandoi si ii dezarmeaza. Sinesti isi da seama ca lupta cu Gelu a insolubila deoarece acesta a mostenit de la tatal sau firea fanatica insetata de absolut.

Eroul va fi din nou tulburat cand va afla ca tatal sau s-a sinucis si nu a murit intr-un accident. In adancul constiintei drama lui Gelu Ruscanu s-a consumat totusi in exterior, actiunea mai continua in timp ca si cum viata ar prelungi prin legea inertiei pulsatiile unui organism atins. Tot acum, in ultimul moment al dramei, vine Maria sa vorbeasca cu Gelu Ruscanu, femeia care s-a aflat de fapt in punctul initial al declansarii ei.

Maria nu-i cere sa nu publice scrisoarea ea a trait o drama in constiinta incheiata in prezent. Singurul lucru pe care-l doreste e limpezirea unui punct din drama ei trecuta vrea sa stie daca Gelu a iubit-o atunci cu adevarat. Cum ar spune cinicul Penciulescu: Maria a vazut si ea "jocul ielelor". Insa Gelu nu-i poate da un raspuns real, deoarece pentru el acest trecut este mort, anulat total in constiinta. Maria e acum o straina pentru Gelu, la fel de straina ca femeia necunoscuta pe care a iubit-o odinioara tatal lui.

S-ar putea ca din unghiul succesiunii dramatice a faptelor a doua intalnire Gelu-Maria, sa nu fie decat o replica la o scena din viata lui Grigore Ruscanu, acea intalnire de dragoste ratata in urma careia el s-a sinucis. Atunci, femeia dorita cu pasiune nebuna nu a raspuns chemarii barbatului; acum o alta femeie nedorita si nechemata il cauta pe fiul acelui barbat. Contratimp in iubire, logica absurda a sufletului feminin? Printr-o ciudatenie a soartei Gelu Ruscanu le are in fata lui pe cele doua femei care au fost iubite cu aceeasi dragoste mistuitoare, absoluta de acelasi tip de barbat.

Una vulgara si mediocra alta distinsa si cultivata traind in spatii si timpuri diferite dar asemanatoare prin gestul de cruda inocenta de ai da barbatului neinteles un revolver incarcat. Retraind in constiinta ultimele clipe ale vietii tatalui sau Gelu Ruscanu ii repeta destinul.

Odata inclus in cercul revelatiilor prin actul sinuciderii putem spune ca Gelu Ruscanu era un fascinat al absolutului. El a visat o iubire eterna, o dreptate eterna. Drama luciditatii izvoraste din confruntarea unui ideal gandit ca etern si pur si viata reala, cu didactica ei mereu perfectibila "Numai moartea e perfecta" spune Maria, vorbind in numele omenescului. Moartea eroului il aduce in pragul eternitatii mult visate.

Constructia dramatica a piesei este una din cele mai complicate din dramaturgia romaneasca. Camil Petrescu incearca sa exprime in planul concret al reprezentarii dramatice mutatiile extrem de fine ale unei constiinte, adica o lume ideala abstracta. Drama absoluta cum e numita piesa Jocul ielelor, abunda in "tipuri", "caractere", "cazuri particulare", personaje gratuite, prezente scenice

care converg toate spre planul imanent al constiintei eroului principal, care "a avut trufia sa judece totul. Era prea inteligent sa accepte lumea asta pentru ce voia el" spunea Praidă.

Astfel piesa Jocul ielelor este o meditatie asupra absolutului inteles ca o aspiratie umana dar careia conditia noastra istorica ii impune o fireasca piedica este o drama a intelectualului care incercand sa adopte o pozitie ultra-obiectiva se exclude din circuitul social.

Mijloacele artistice prin care Camil Petrescu sintetizeaza figura lui Ruscanu ca personaj central al piesei, poarta amprenta unui creator incontestabil. Exista o deplina concordanta intre structura interioara a personajului, ideologia sa starea sa psihologica limbajul folosit de acesta. Dialogul se dovedeste un mijloc eficace de prezentare a lui Ruscanu din toate unghiurile constiintei sale. Personalitatea lui Ruscanu reiese din relatiile cu celelalte personaje si din dialogul cu sine. Puternic individualizata imaginea lui Ruscanu e purtatoarea ideii de absolut in dreptate. Jocul ielelor e un simbol al dramei din constiinta lui Gelu Ruscanu.